

FOTO: JORDAN STRAUSS/AP

CITATET

Det här är ett av de mer unika äventyren jag någonsin har påbörjat.

NICKI MINAJ,

rapstjärna, vars uppväxt i New York blir komediserie på tv.

Jessica Andersson

FOTO: NORA LOREK/TT

Jessica Andersson till Borås

JULKONSERT. Jessica Andersson ger sig för första gången ut på egen hand med en julföreläsning. Jessica slog igenom för den breda publiken i början av 2000-talet med tv-programmet Fame Factory. Sedan dess har hon vunnit Guldmasken, medverkat i Let's dance och Melodifestivalen. Hennes självbiografi har sålt i över 110 000 exemplar. Den 7 december kommer hon till Gustav Adolfskyrkan i Borås.

Jonathan Josefsson (Ollio) och Daniel Götesson (Ekta) är nöjda med resultatet av sin målning på Abecitas husvägg. "Det är ett lekfullt, abstrakt motiv" säger Ekta.

De sätter färg på Abecitahuset

- I Borås fortsätter gatukonsten att växa fram även efter att årets No Limit-festival tagit slut.
- Konstnärerna Ollio och Ekta har skapat ett gigantiskt "kollage".

BORÅS. 340 kvadratmeter. Så stor är målarduken – eller husfasaden – som konstnärerna Jonathan Josefsson (Ollio) och Daniel Götesson (Ekta) fått i uppdrag att måla på.

Motivet kommer från ett kollage som de klippt sönder och satt ihop igen. Om man tittar noga på målningen kan man se flera detaljer.

– Man kan se att vi lagt till en linje med transparent svart på vissa ställen i skissen för att skapa skuggor. Det är samma skuggor som uppstod när vi satte ihop kollaget från början, säger Ollio.

I vanliga fall brukar de improvisera fram sina målningar men på Abecita konstmuseum i Borås har de hållit fast vid den ursprungliga skissen.

– Oftast är skissen lite som en snuttefilt som man använder för att komma i

FAKTA

Jonathan "Ollio" Josefsson

Hans konst rör sig fritt mellan textilkonst, illustration och graffiti. Utbildad vid Högskolan för Design och Konsthantverk i Göteborg.

Daniel "Ekta" Götesson

Har de senaste åren gjort en rad stora utsmyckningar i form muralmålningar i bland andra Sverige, Polen och England. Utbildad på LCC i London.

gång och sen slänger man den. Men inte den här gången, säger Ekta.

Duon har arbetat tillsammans i fem år, samti-

digt som de skapat egen konst vid sidan av.

Är det svårt att arbeta två konstnärer tillsammans?

– Nej, det är skönt att jobba så. Den individuella delen upplöses och så skapas något helt nytt. Man influeras av varandra, säger Ekta.

Initialt var tanken att verket skulle göras i samband med No Limit-festivalen som pågick 3-6 september men enligt Bengt Swegmark uppfyllde de inte festivalens krav.

– De ville ha utländska konstnärer som inte deltagit under festivalen tidigare och de var inte intresserade av väggen, säger han.

Varför väntade ni till efter festivalen?

– Det har dragit ut på tiden så vi hamnade lite på efterkälken.

Varför ville ni måla om fasaden?

– Vi ville ha något som inte liknar något annat

och som avspeglar att det finns något konstnärligt i huset. Vi fick tre skissförslag och valde det som såg tuffast ut.

Ollio och Ekta är inte missnöjda att verket inte blev en del av festivalen. Tvärtom hyllar de Borås för sina satsningar.

– Det är imponerande att Borås verkligen visar att de är en kulturstad som gör konsten mer tillgänglig, säger Ekta.

Och så syns ju deras verk rätt bra.

– Nu kan man i alla fall inte missa byggnaden när man kör förbi, säger Ollio och skrattar.

TEXT
CAROLINE HÖGRUD
caroline.hogrud@bt.se
033-700 07 00

FOTO
LENNART MAGNUSSON
lennart.magnusson@bt.se
033-700 07 31

Mörk biografi om att vara övergiven

Manuset har vuxit fram ur fragment från en mörk biografi. Fokus ligger på hur en uppväxt på barnhem och fosterhem ger en varaktig känsla av övergivenhet. En mycket stark skildring.

TEATER

Jag är ett barnhemsbarn

Manus, medverkan: Fia Adler Sandblad

Musik, medverkan: Jonas Franke-Blom

Regi: Gunilla Johansson

Scen: Regionteater Väst

På sätt och vis driver Fia Adler Sandblad en tes i sin pjäs Jag är ett barnhemsbarn. Verbet "är" indikerar att en barn- och ungdom av det slag hon upplevt med nödvändighet skapar bestående men.

Trots att fosterföräldrarna erbjöd mycket i materiellt avseende, kunde inte detta kompensera för den känsla av brist som fortfarande hemsöker henne. Hon ansluter sig därmed till den psykologi som tillskriver arv större betydelse än miljö.

Föreställningen är dock välgörande fri från teoretiserande. Huvuduppgiften är istället att ge det självbiografiska stoffet en så stram och

sammanhållen form som möjligt.

Detta påverkar Fia Adler Sandblad eget skådespeleri, som bär minimalismens prägel. Tonvikten ligger mer på berättande än på gestaltning, vilket gör att de få scener som faktiskt spelas upp får extra stark laddning.

Även om Jonas Franke-Bloms roll i första hand är att bidra med gitarr- och pianomusik, så sekunderar han följsamt och skickligt också som skådespelare. Dessutom bidrar inspelade röster och bilder som projiceras på vita dukar till att göra iscensättningen audiovisuellt levande.

Pjäsen handlar förvisso om emotionell brist och existentiell tomhet – men vad gäller estetisk verkan imponerar den med sin måttnad och fullhet. Psykologin bär och ger en gripande bild av en sargad människas utsatthet. Inte blir det sämre av att föreställningen genomsyras av en vacker lyrisk ton.

PETER GRÖNBORG

BT bjöd i går in till ett samtal fotografer emellan.

FOTO: ERIK TERNEBORN

Fotografer i samtal på Bäckäng

BORÅS. BT arrangerade i går en kväll där stjärnfotograferna Moa Karlberg och Paul Hansen berättade om sina jobb. Efter en inledande presentation av fotograferna, med bildspel, tog ett panelsamtal vid där BT:s bildredaktör Anton Hedberg var moderator.

Moa Karlberg är frilansfotograf och vann tidigare i år "Årets bild" i kategorin "Vardagsliv Sverige". Paul Hansen är mångfaldigt prisbelönt fotograf på DN.